

I.Sygn. akt IV U 96/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

I. odwołanie oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód J. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 12 lutego 2018 roku, którą organ rentowy przyznał mu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej nie zgadzając się z wysokością tego odszkodowania. W uzasadnieniu podniósł, że nie zgadza się z ustalonym uszczerbkiem na zdrowiu i wnosi o ustalenie 60% uszczerbku.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12 lutego 2018 roku przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej, a wysokość tego odszkodowania jest naliczona prawidłowo i adekwatnie do stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny stwierdził u powoda chorobę zawodową - pylicę płuc: pylicę krzemową.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 2 lutego 2018 roku ustalono, że orzeczonej orzeczeniem z dnia 6 lipca 2011 roku 10% uszczerbek na zdrowiu powoda uległ pogorszeniu i wynosi 20%.

Decyzją z dnia 12 lutego 2018 roku strona pozwana przyznała powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w kwocie 8090 zł, co odpowiada 10% stałego uszczerbku na zdrowiu, wskazując na dodatkowy 10% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

W ocenie pulmonologicznej uszczerbek na zdrowiu w związku z chorobą zawodową pylicą krzemową płuc wynosi 20%. Prawidłowy wynik badania przedmiotowego oraz parametrów wydolnościowych układu oddechowego nie dają podstaw do orzeczenia wyższego uszczerbku niż przyznano.

Dowód: opinia biegłego specjalisty chorób płuc k. 19-20

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powoda, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłej

Bezspornym w sprawie było, że u powoda stwierdzono chorobę zawodową pylicę płuc. Istota sporu sprowadzała się do kwestii wysokości należnego jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu chorób płuc oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 20%, biegła podkreśliła, że prawidłowy wynik badania przedmiotowego oraz parametrów wydolnościowych układu oddechowego nie dają podstaw do orzeczenia wyższego uszczerbku niż przyznano.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłej. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające stan zdrowia powoda. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby zawodowej w wysokości 20%. Skoro decyzją z dnia 12 lutego

2018 roku strona pozwana przyznała powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w kwocie 8090 zł, co odpowiada 10% stałego uszczerbku na zdrowiu, wskazując na dodatkowy 10% uszczerbek na zdrowiu to zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Wobec treści opinii biegłego Sąd nie znalazł podstaw do przyznania powodowi wyższego jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej ponad uprzednio przyznany zaskarżoną decyzją.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

O kosztach orzeczono natomiast w pkt II wyroku. Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że brak jest podstaw do obciążenia powoda kosztami procesu, pomimo przegrania przez niego niniejszej sprawy.